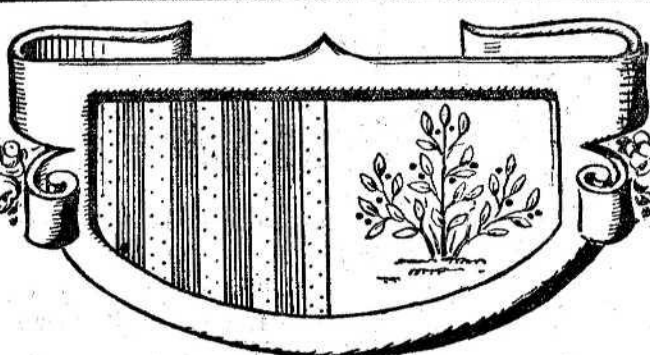

BADALOTA

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

AGENCIA D'ARBÓS

Rambla Gener, 1, i Carrer Major, 64. - Teléfon 691

Negociem els cupons INTERIOR, EXTERIOR i AMORTITZABLE 4 per cent, obligacions TRESOR 5 per cent i tots els demés de venciment primer de Gener, quin lluit ens siga conegut.

Cuidem del canvi de les obligacions TRESOR 5 per cent emissió 4 Novembre de 1921 per altres a tres mesos.—Compra i venda al comptat de tota classe de valors, els que admetem en compte corrent i en dipòsits en custòdia.

CAIXA D'ESTALVIS

En llibretes a la vista, abonem el 3 i mitj per cent anyal.

En llibretes a sis mesos, abonem el 4 per cent anyal.

En llibretes a un any, abonem el 5 per cent anyal.

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CAIXA CENTRAL: Hpodaca, 24, (edifici propi) Tarragona

CAIXA AUXILIAR: Borsí de Tarragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agencies: MORELL i TORREDEMBARRA

Badalota es complau en felicitar a sos
suscriptors i llegidors en les festes de Nadal, desit-
jant-los-hi a l'ensem un felis i prosper ANY NOU.

Dos mots per dignitat

Que es el mestre? Que representa en la societat. Es, potser, la seva professió una cosa inútil, sobre-
ra, indigna de que hom hi fixi l'esguard? No podria
existir l'Estat sense ell? Quina falta fan els mestres
si encara que no n'hi hagués tot seguiria la seva
marxa, res no es paralytaria? Aquestes preguntes,
absurdes per a qualsevol europeu que no sigui es-
panyol, segurament que encara se les fan molts els
que representen qualche cosa dintre d'aquesta des-
graciada Espanya.

Inútilment els alligona l'experiencia. Es endeba-
des que s'alxequin les figures dels savis, dels patrio-
tes i dels polítics moderns del estranger per asse-
nyalar amb el seu index l'Escola i el Mestre com a
símbols de la regeneració, del progrés i de la gran-
desa dels pobles. El nostre campament nacional,
tant a la vanguardia com a retaguardia, resta som-
niant a Xauxa i no en vol saber res de les inquietuds
de la cultura.

Un jorn la veu potent d'En Juli Simon ressonà
dintre el parlament francès enlairant el concepte de
la educació primària. Era després la trista experien-

cia de Sadàn i quan ja Bismark havia pronunciat
aquella, per França, tan terriblement ironia: «Els
mestres d'escola prussians han guanyat la guerra.»
Juli Simón i altres patriotes francesos compregue-
ren tot el sentit de les paraules del seu vencedor i
veient que la grandesa de França havien de cercar-la
a l'Escola es dedicaren a perfeccionar-la, donant-li
tota la virior que te actualment. No cal pas esmentar
els fruits que França n'ha tret de la llevar aleshores
sebrada. Els fets ho diuen amb sa eloquencia con-
vincent. Tant mateix prenent l'Escola per base del
seu progrés han arribat al alt grau de civilització que
avui ostenten les nacions capdevanteres en la
marxa de la Humanitat. Així ho han fet Bèlgica, Ho-
landa, Dinamarca, Noruega, Suecia i Suïssa, nacions
petites geograficament i estadística, pero que han
aconseguit els primers llocs dintre el concepte de ci-
vilització. I la miraculosa transformació del Imperi
Japonés, sabeu com s'ha realitzat? Doncs prenent
per fonament l'Escola, que ha arribat en aquell país
oriental a una perfecció admirable i digna d'esser en-
vejada adhuc per moltes nacions il·lustrades.

Mentrestrant que fem nosaltres? Ens dediquem a
restar prestigi al Mestre, a desacreditar-lo, desani-
mar-lo, atuir-lo. Li neguem els drets polítics no per-
metent-li desempenyar carrecs d'elecció popular; li
neguem els medis economics per a viure amb la dig-
nitat i la decencia que li corresponen; li neguem la
llibertat d'acció social i política amb el nostre cac-
quisme absurd; li neguem la autoritat, real i practica,
que hauria de tenir per a be de la ensenyança, sino
la autoritat moral i representativa dintre dels pobles;
qualsevol dia li negarem l'aire per a respirar.

L'arbre del progrés es nodreix de la cultura i no-
saltres en lloc de conrear-lo amb delectança li ta-
llem les arrels abans de brotar. Aixó es suïcidarse
poc a poc. El nostre poble morirà de tisi cultural. La
seva il·lustració pateix d'una anèmia intensa i per-
llongada. El camp está adobat per al microbi i no
mes manca que els vents de fora ens portin per a que
prengui cos i dugui la nostra existencia nacional a la
fosa de la ignominia.

Abans que aixó arribi es necessari que comen-
cem a tenir mes consideracions i mes carinyo al
Mestre i a la Escola.

Tombem l'esguard per tot arreu del mon civilitzat i veurem que tots els pobles s'ens han posat al davant. Tots han donat al mestre l'autoritat que li correspon i el deixen intervenir en la vida política, mes ben dit, li fan intervenir, com succeix, per exemple, a Suïssa, on molts mestres son alcaldes i directors dels pobles en tots els sentits, per plena voluntat de la majoria dels ciutadans.

Alguns creuran que es un comble que els mestres siguin no solament alcaldes sino veritables amos de la situació política i social dels pobles. Es molt possible que s'encandalitzin els esperits timorats, escurantistes, protohistorics, trogloditics; pero jo els posaria com argument inconcús contra la seva opinió l'esplendent civilització d'aquells pobles i l'admiració que han despertat arreu del mon on hi ha desig de viure la vida del progrés.

ANICET VILLAR

Marsá (Tarragona.)

Converses filologiques

(De La Publicitat)

V.

«Segons comunica des de Tetuán l'Alt comissari acaba d'arribar a dit punt i no ocorreix novetat en tot el territori».

Deixant a un costat que aquest passatge, extret d'un diari català, es delataria com una traducció servil del castellà encara que *Tetuan* no hi aparegués accentuat a la castellana, i en lloc de dir «a dit punt» digués «al dit punt», i «ocórrer» no es trobés suplantat per «ocorreix», volem ara fixar-nos exclusivament en la forma *ocorreix*, perquè és realment greu i descoratjador que hi hagi avui encara qui pugui escriure *ocorreix* en lloc de *ocorre*.

Tots els que escriuen en un diari català, tots els tipògrafs que componen un diari català, haurien de conèixer be la gramàtica catalana, i faltes com *ocorreix* revelen una desconexió tan gran de la nostra gramàtica!

¿Qui que hagi fullejat una gramàtica catalana no coneix l'existència dels verbs *ocórrer*, *discórrer*, etc. compostos de *correr*, i que tots es conjuguen com el verb simple *correr*? En català no hi ha verbs en—*currir*; a tots els verbs castellans en—*currir* corresponen verbs catalans en *correr*. *Ocurrir*, *discurrir*, *transcurrir* son, en català, *ocorre*, *discorre*, *transcorre*, i per tant no cal dir *ocorreix*, *discorreix*, *transcorreix*, sinó *ocorre*, *discorre*, *transcorre*.

VI.

Llegim en *La Publicitat* de l'onze d'Octubre: «Sabem desgraciadament l'interès pèrfid de certes agències en deformar les realitats portugueses». Nosaltres diríem: «a deformar les realitats portugueses». Quan preferim *a* a *en* davant els infinits complements, no ens fundem naturalment en l'ús medieval, que, davant els infinits complements, admet les dues preposicions *a* i *en*, exactament com el castellà; ens fundem en l'existència en el català modern, d'una tendència evident a generalitzar la preposició *a* davant els infinits complements. La producció, en el català modern, de construccions com *entretenir-se a fer-ho*, *pensar a dir-ho* en ple període d'influència castellana, prova abastament l'existència d'aquella tendència i la seva fortitud. Talment que, quan al costat de les construccions amb *a* de la llengua parlada, trobem en el català literari construccions amb *en*, nosaltres no hi sabem veure la perpetuació d'una construcció catalana antiga, sinó una imitació del castellà. Nosaltres

creiem fermament que, sense la influència castellana, avui el català, davant els infinits complements, diria sempre *a*, com fa el francès modern.

POMPEU FABRA.

LA SALVIA

(Rondalla provençal)

Heu sentit mai a dir.

Qui de la salvia pren
de la Verge no fa esment

Estic cert que si. I de que ve que aixó es digut? Un dia, a la vetlla, la meua pobra avia m'ho contava ço vaig a referir-ho.

Els butxins del rei Herodes forollaven fets unes feres i bruts de sang, per les cases de Bellem, a fi de degollar totes les criatures. La Verge Maria mes morta que viva [pobretal corria cap a les muntanyes de Judea; i estranyent a seu fill damunt son cor, fugia dels butxins.

Sant Josep, corrent pel pla anava de casa en casa, demanant refugi, que ningú li donava.

Vetaquí que tot plegat braols de mort vingueren a trencar el cor de la mare de Deu. Llavors es girà i ¿que veu? Veu allà d'allà els soldats d'Herodes que li corrien al darrerera. ¡Ai pobretal! ¿On s'amagarà? ¡Ni una bauma veu per a aquells volants que pugui abscondir-la!

Aleshores veu una rosa aprop d'Ella que s'escabdellava:

—Rosa, formosa rosa esbadellat be i cubreix amb tes fulles a eix pobre noi que volen matar, i a sa pobre mare que es quasi morta!

La rosa li digué:—Fes via, segueix ton camí, ves; perquè els butxins, tot forollant-me m'embrutarien. Allà hi ha la farigola: ves a dir-li que t'amagui i potser t'amagarà.

—Farigola, bonica farigola,—li digue Maria—esbadellat be i cubreix amb tes fulles, a eix pobre noi que volen matar i a sa pobra mare que es quasi morta!

La farigola li digué:—Fes via, segueix ton camí: ara no puc escoltar-te perquè tinc felna a florir. Allí hi ha la salvia; la salvia sempre es estada el refugi de la pobresalla.

—Salvia, bona salvia, esbadellat be i acull devall tes fulles, a eix pobre noi que volen matar-lo i a sa pobra mare que es quasi morta.

Quan passaren els butxins, la Mare tremolava i el bon Jesús sonreïa. I com eren vinguts, els butxins s'entornaren. I quan s'en hagueren entornat, Maria i Jesús elixren del amagatall.

—Salvia bona salvia, grans mercés! Digué la Mare.

I la Verge amoixà amb ses mans la planta misericordiosa i la beneí.

I després Sant Josep vingué a trobar a Maria i a Jesús amb un ase que un bon home li havia llogat i Maria puja a cavall del ase. I Miquel l'Angel de Deu devallà del Cel per a fer-los-hi companyia i ensenyar-los-hi els camins, i s'en anaren a Egipte.

Des d'aquest fet la salvia te tantes virtuts i es diu a Provença:

Qui de la salvia pren
de la Verge no fa esment.

I. LI.

El sentit de la Terra

de

Mossen Baldri Rexach

Amb motiu del projecte d'homenatge que diferents entitats culturals i pedagògiques de tot Catalunya preparen a l'eximí mestre d'estudi, Mossèn Baldri Rexach, rector de Sant Mafí d'Ollers ens és grat de retreure algun aspecte de la seva interessant figura. El millor, per aixó, és transcriure ses pròpies paraules, tan plenes de seny.

Es ben sabut que en la gent de camp, en la Pagesia, es manté la vigor mes forta i fecunda del país. Del camp i de la Pagesia en surten, i n'han sortit, en tots temps, grans homes que ha donat tanta glòria a Catalunya.

Peró com sigui que, de vegades, per part d'elements de ciutat sembla observar-se com una mena de menyspreu respecte dels pagessos, heu's-aquí com Mossèn Rexach en fa l'alogi, en el seu llibre «Instruccions per l'ensenyança de minyons», aparegut l'any 1749 (més de cent setanta anys, ha). Són d'ell aqueixes paraules:

El primer títol que s'ofereix a considerar en els Pagesos i treballadors és l'antiguetat de son Ofici, el qual és el més antic de tots, instituit pel mateix Deu, on el principi del món, quan creà Adam, i el posà en el jardí deliciós del Paradís perquè el treballés i el guardés.

El segon títol que s'ofereix a considerar on els Pagesos i treballadors és la Noblesa de tantes persones, que han exercit aquest Ofici.

Altres títols es que el Treballador prepara la terra, sembra el grà, i el cobra llaurant i cabant la terra i Deu Omnipotent el fa neixer, créixer i portar d'un sol grà moltes plantes, i brics, i una gran multitud de grans que bastin per al sosteniment de l'home i per a tornar a sembrar altra vegada la terra.

El quart títol que te l'Agricultura es la utilitat, la qual es tanta, que totes les persones del mon viuen a expenses dels Pagesos, i treballadors i ningú no pot subsistir sens el treball i conreu de la terra. Però la utilitat admirable de l'Agricultura està, en que com mes fills te un Pagés, tant mes es ric, perquè sos fills, des de sa petita edat, comencen de socorrer i ajudar en son pare. Els mes petits guarden els porcells i les ovelles. Els que son mes grans guarden el bestiar en gran tropa; i els que son robustos treballen les terres en son Pare.

Altra utilitat te l'Agricultura, digna de tot aprel, i és: de poder-se un Pagés criar els fills i filles en sa casa, educar-les i ensenyar-los l'ofici de l'Agricultura. Quina ditxa es poder un Pare tenir en sa casa a sos fills i filles als quals ama com la cosa mes preciosa que te, i dels quals es amat molt tendrament, i poder el Pare ensenyar-los a son gust i veure per sos ulls bons procediments. Però molt al contrari succeïx en molts altres oficis que hi ha en la Republica, els oficials dels quals no poden tenir en sa casa a sos fills, per a ensenyar-los l'Ofici que ten si que es necessari enviar-los a terres i a persones estranys com son els Metges i Cirurgians, Jutges i Advocats.

L'Agricultura es l'exercici mes útil per conservar la salut del cos, perquè en aquest empleu frueix el Pagés un exe moderat i proporcionat a les seves forces; un aire pur i fresc, el sol de tots costats i a son plaer.

L'últim títol que te l'Agricultura, és de causar moltes delícies. Quin plaer és, per un Pagés, de veure que la terra li paga les suors que ha tingut on conrear-la, retribuint-li bons blats, bons llegums, i plantes molt belles, carregades de fruits?

¿QUAN SERA?...

¿Quan será, forfosa amiga,
que em dirás, ben de cert
que el teu cor está rublert
d'un amor, intens, que et lliga?

¿Quan será, que a cau d'orella,
ple de golg, podré dir jo
que l'estimo de debó,
sens que et tornis gens vermella?

¿Quan será, qus sens temença,
i a tos llavis, frec a frec,
podré dir-te, com un prec,
tot alló que el meu cor pensa?

¿Quan será, que en dolç contacte,
jo et faré el primer petó
i tots dos plens d'emoció.
jurarem el nostre pacte?

¿Quan será, que sens cap treva,
formarem tots dos un cor,
i ditxosos fins la mort
podrás esser tota meva?...

ROBERT GIBERT

CRONICA ARBOSENCA

Notícies retrades del número anterior per excés d'original.

Sessió de l'Ajuntament del dia 12 de Desembre. Assisteixen els Concejals Srs. Rovira, Feliu, Batet i Albornà, presidint l'Alcalde Sr. Cruañes.

S'aproven una relació de jornals empleats en l'arranjament de varis carrers i del camí de Vilanova, d'import 103 pessetes, i una factura de la Casa Fill d'Antoni Oriol de 60 pessetes import del premi ofert per l'Ajuntament pels Jocs Florals d'aquesta vila.

Queden designats els regidors Srs. Batet i Albornà per a cuidar i administrar el ball públic del dia de la Fira.

S'acorda excloure de l'allistament de mossos a Joan Carlos Ventosa per constar inscrit en el Consulat espanyol de Perpignan, i continuar-hi el mosso natural de Vilanova, Domingo Feliu.

I s'aixeca la sessió.

■ ■ ■

El dia de la Puríssima, complimentant l'acord que prengué el nostre Magnífic Ajuntament en sessió del dia 10 d'Octubre, l'Alcalde, acompanyat de les Autoritats procedí al descobriment de la làpida que dona el nom d'«Avinguda de Jacinto Verdager» a l'antic Passeig de l'Estació.

La placa treballada en bronze i sortida del taller de N'Agustí Vallés, fou galantment cedida per son constructor.

■ ■ ■

En el dia de les seves Noces d'Argent, al nostre Rvnt. Sr. Rector, ultra el calze, tern i pergamí ofrendats per subscripció popular, se li feu entrega—entre altres obsequis—d'un formós missal ricament enquadernat en els tallers Subirana, per part dels coadjutors que han passat per aquesta Parròquia durant els vint-i-cinc anys de son rectorat. Les Administradores dels altars de l'Església, Celadores de l'Apostolat de l'Oració i Conferència de St. Vicens de Paul li oferiren un Evangellari, tres Missals de Difunts i una cinta delicadament brodada. Les Germanes Carmelites la palla i cinta de la cullereta que acompanya al calze, brodades amb or, i els escolans un fiador.

■ ■ ■

Després de breu malaltia el dia 14 del corrent finà Na Carme Bonsoms de Ferrer, esposa del conegut industrial En Josep Ferrer i Vidal i mare de nostre company de Redacció En Josep Ferrer. BADALOTA s'ajunta al condol que per la mort de la finada flagella a l'amic, al seu pare i a llur família.

També deixà d'existir en el mateix dia En Salvador Llorens.

Rebi sa família l'expressió de nostre sentiment.

MUNICIPAL

Sessió del dia 19 de Desembre.

Assistència els Concejals Srs. Mañé, Rovira, Batet i Albornà, presidint l'Alcalde Sr. Cruañes.

Es dona compte de dues notes setmanals d'arbitris. També del producte net obtingut en el ball públic de la Sala en el dia de la Fira, que és de 63'55 pessetes i d'haver-se recaptat en el mateix dia per llocs públics de ferriants la quantitat de 61'50 pessetes.

Es deixa pendent de resolució un comunicat de l'Alcaldia de Tarragona participant que correspon a aquest Municipi pagar la quantitat de 29 pessetes per a contribuir als gastos del recurs interposat contra l'elevació del preu del fluid elèctric, conforme amb l'acordat en l'Assemblea celebrada a la Capital en el mes de Març darrer.

S'acorda concedir permís a Joan Morera Mas per a fer obres a la façana de la casa que posseeix a la Rambla Gener.

Es parla de les obres que el propietari Marcell Jané te començades en la casa del carrer Major, cantonada a la de Misers i considerant-se que dita finca està en estat ruïnós, s'acorda requerir al interessat perquè manifesti l'abast de les mateixes i en son cas, ordenar-li l'enderrocament total de la finca.

I s'aixeca la sessió.

■ ■ ■

RELIGIOSA

Diumenge IV d'Advent.—Avui a 2 quarts de 12 catecisme de Perseverancia; a dos quarts de 4 doctrina i a les 5 rosari, 40 Ave-Maries, visita a Ntra. Sra. de la Cort i Plàtica dominical.

Demà, diada de Nadal, missa matinal a 2 quarts de 6 i Ofici a les 10.

Dimarts, festa de Sant Esteve, misses i Ofici com els dies de festa.

Misses: Dimarts a les 6 per Ana Lidia Sommer. Dimecres a 2 quarts de 8 per Josep Escarrà; dijous a les 6 per Carme Bonsoms de Ferrer; dissabte a les 6 per Francesc Jané; a 2 quarts de 8 per Jaume Urpí (a. c. s.)

■ ■ ■

ARTISTICA

Teatre Arbossense

Diada de Nadal

L'Elenc Artístic posarà en escena el formós drama de Roca i Roca

¡MAL PARE!

i el xistós juguet còmic de Miquel Planas

EL CAPO DE NADAL

Per aquesta funció han estat contractades les primeres actrius Pepeta Lozano, Carme Gimenez i C. Periu.

■ ■ ■

En el Col·legi de Germanes Carmelites d'aquesta vila, tindran lloc durant aquestes festes les següents funcions teatrals:

Dia 25: Primera part, EL NADAL DE LES PASTORES. Quadrets escènics despenyats per les senyorettes i nenes del Col·legi. Segona part, QUAN JO ME'N POSO LA SABATA. Cant rítmic executat per les nenes.

Dia 26: Primera part, LA FLOR SILVESTRA. Drama en tres actes representat per les senyorettes i nenes del Col·legi. Segona part, EL ARTE MUSICAL. Joc còmic amb cant executat per senyorettes i nenes del Col·legi.

Dia 1 Gener. Repetició del programa del dia 25; i dia 6 de Gener repetició del del dia 26.

■ ■ ■

ESPORTIVA

Interessants Partits de Futbol

pels dies 25 i 26 de Desembre

C. D. MONTSENY (de Barcelona) contra ARBOS F. C. (RESERVA)

El soci en Laureá Moreno Olivella, donant una prova del molt interès que sent per la Agrupació, ha ofert dotze artístiques medalles de plata per esser disputades en el primer partit

A les 3 en punt de la tarda

■ ■ ■

Diumenge passat tingué lloc un encontre de Futbol entre nostre team infantil i el del Col·legi Sant Ramon de Vilafranca. Partit desastrós, públic i direcció pitjor i refere fluxet. Partit que no tenia de jugar-se car la diferència de corrent ja feia preveure el desastre que succeí.

Si a la concertació d'un partit no es pot veure l'alçada dels jugadors, a la vista ben notori es feu que obligar a afrontar als nostres petits un partit tan desigual, era fer-los anar a estrellar-se contra la paret, i no ho mereixen, que ells hi posen tot son enginy demostrant en els encontres que els hem vist que tenen un bon domini del joc. Acceptat a la vista l'encontre, ja no hi ha perquè exclamar-se; era amistós i la derrota no priva d'ésser galançoi, part de públic? Una protesta baladrera per part d'aquest sempre desentona, convertint l'esport en quelcom que deixa molt d'acostar-s'hi.

Seguir un partit així poc simpatitza. Dominaren els vilafranquins, i amb tot i veure un joc en els nostres que, a fer-se-les amb un team de forces iguals haurien fet fel·la, davant la doble alçada dels visitants quedaven impotents. I les proves son que ja en la primera part en son desenrotlló els forasters s'apuntaren quatre corners i 3 goals, contra dues corners a favor de l'Arbós; a la segona part els d'aquí s'apuntaren sols un frre-kik contra dues corners, tres free-kiks i 6 goals, un d'ells de penalty, però un penalty que els de St. Ramon tiraren amb tota noblesa, fent rodolar suament la pilota als peus del porter, però que nostre intel·ligent (?) públic a crits el feu desistir d'agafar-la.

El referee ho feu malament, tan com quasi tots els que l'han precedit en aquest càrrec i no ho diem per molestar sinó perquè creiem que es molt difícil som comés, essent nostre lleial criteri que ho féu de bona fe, deixant de veure moltes faltes.

■ ■ ■

Un partit que no es portà a cap, però que no hi dèxem de posar nostre comentari. Fou concertat pel dia 10 dels corrents entre el primer team del Vilafranca F. C. i el primer d'aquesta. A les 11 els equipiers vilafranquins ja vingueren a dinar. En el tren de quarts de tres una munió vingué a presenciar-ho. Els nostres equipiers en aquesta hora feia 30 minuts que pilotejaven. Quan tots estaven en son lloc per donar començ, una discussió buscada pels forasters volgué desfer el caracter del partit, tota vegada que s'havia concertat amistós i intentaven que fos de campionat. Els nostres no s'hi avingueren, retirant-se tot aquell bé de Déu de vilafranquins tot moixó moixó.

Fins aquí res: allà ells. Però llegirem a «La Publicitat» (notícies de Vilafranca) que per no haver comparegut al nostre camp els equipiers arbossencs no pogueren jugar el partit. No, homes, no, a Tarascó bé i a Andalusia encara més, però nosaltres no ens conformem amb aquesta forma de quedar bé.

VARIA

Quan prometia dies de felicitat als seus pares, després de llarga i penosa malaltia ha pujat al cel la nena Montserrat Romagosa Rossell. Rebi l'atribulada família nostre més sentit condol, remarcant-lo al nostre amic i company de redacció En Josep M.ª Romagosa.

■ ■ ■

En sessió ordinària la Junta de l'«Unió Industrial i Comercial» d'aquesta vila, acordà subvencionar amb 75 pessetes el número extraordinari de BADALOTA dedicat a la Fira de Sta. Llúcia, del qual número se'n féu un tiratge de mil exemplars, essent profusament repartit per diferents poblacions. Remercièm tal subvenció.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramon Escarrà : Major, 43

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.
calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositorio General

Juan Mas Vidal Arbós del Panadès

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

SASTRERIA = PUJOL =

Hem rebut les darreres novetats per
a la propera temporada d'hivern

Major, 42

ARBÓS

Fábrica Mecánica de Serrar Fustes

de

Boronat i Esteve

Aquesta casa compra i vent fustes en brut i t reballades. S'enca-
rrega de fer tota classe de caixes d'embalatge
especialment per a fruites.

Pels particulars tenim a sa disposició la serra a hores, preus modics.

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Muralla 26 i 28

Arbós del Penedés

DISPONIBLE

Taller amb aparells moguts elèctricament
per esmolar tota classe d'eines de tall

Especialitats en navages i estisores de barber

Preus economics

JOSEP PLANA Jussa, 33

BARBERIA

ARBÓS DEL PENEDÉS

PINTURA.-DECORACIÓ

EMPAPERADOR

Francisco Ribas

Es preparen pintures pels aficionats

Carrer Major 54.

ARBÓS

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fábrica de Mosáic Hidráulic-Vda. i fill de E. Julver

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escalles, aigües,
lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberíes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.
Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811
VENDRELL

REPRESENTANT:
María Galvez Vda. Tarafa
Major, núm. 60 : Arbós

FARMACIA SURIOL

MAJOR 22

TELEFON 657

Preparació de Serums i Inyectables esterilitzats

ESPECIALITATS NACIONALS I ESTRANGERES

AIGUES MINERALS

:::

OXIGEN PUR

ARBÓS DEL PENEDÉS